

Већ 20 дана свакодневно позивам Александра Вучића на директан телевизијски дуел, било када и било где, ако сме. И отворено говорим оно што не сме нико други да каже на српској политичкој сцени - да је СНС највећа политичка превара, подвала и лаж у новијој политичкој историји Србије.

Каква је ово изборна кампања? Никакве изборне прознице нема. Зашто нема никаквог сучељања власти и опозиције? Зашто Александар Вучић за годину и по дана није изашао нити на један ТВ дуел, нити са једним представником опозиције, нити на једној телевизији? Александар Србије гостује само код намештених новинара, са намештеним питањима. Зашто? Зато што нема шта да каже, зато што избегава да одговори на обична питања народа: шта сте уопште урадили за последњу годину и по дана, и како вас све на српској политичкој сцени последње 24 године промота да се после свега изнова уопште кандидujete?

Где је 100 милијарди евра страних инвестиција које је обећавао Томислав Николић? Где Канцеларија за брзе одговоре коју је обећавао Александар Вучић? Где је истраживање изборне крађе, које су обојица обећавали? Све је била лаж и предизборна превара. А највећа лаж и превара јесте Вучићева борба против криминала и корупције. За годину и по дана нису завршили ниједан судски поступак. Кривични законик јасно каже да се у најважнијим судским процесима суди свакодневно. Зашто се жути тајкунима и Мишковићу не суди сваки дан до брзог окончања судског процеса и правоснажне пресуде? Зато што је ДС направила СНС и зато што је Мишковић финансирао Вучића и Николића још док су били у СРС.

Медијски мрак у коме живимо, посебно на великим београдским електронским медијима са националном фреквенцијом, служи да не допусти да грађани Србије Вучићу поставе једноставно питање: да ли се у овом тренутку у затвору на вишегодишњој робији на основу правоснажне пресуде налази макар један једини политичар или тајкун који је опљачкао и ојадио Србију у претходне 24 године? Таквог на робији нема. Кога онда лаже и фолира Вучићева борба против криминала и корупције? Зашто једино Двери смеју да траже доношење Закона о испитивању порекла имовине свих политичара и тајкуна од 1989. до данас, и следствено одузимање незаконито стечене имовине? Зашто Вучић не сме да опорезује стране банке, домаће тајкуне и стране фирме, већ се рупе у буџету пуне само преко српских привредника и сиротиње? Зашто Београд на води није понудио српској дијаспори него арапским шеицима?

Александар Вучић је изборни губитник, који је изгубио једине изборе на којима се кандидовао под својим именом, а то су избори за градоначелника Београда о Ђурђевдану 2012. Александар Вучић нема ниједан конкретан ресор у Влади Србије. Једини конкретан ресор који је имао, Министарство одбране, вратио је и напустио. Његови ресори очито су контрола тајних служби безбедности, апсолутна контрола медија и лобирање за арапске шеике и друге стране инвеститоре који у Србију долазе да би узели наше тржиште и јефтину робовску радну снагу, и изнели профит у иностранство.

Када се Двери буду питале и одлучивале у Србији, а тај тренутак се приближава, никада више 10.000 евра наших пара из државног буџета неће ићи странцима за свако новоотворено радно место, већ искључиво српским привредницима и пољопривредницима, и посебно породицама које желе да се врате на село и баве пољопривредом.

Александар Вучић је спреман на све, ако је био спреман да изда Косово и Метохију и да злоупотреби децу у псеудохоливудском спектаклу спашавања детета у међави у Фекетићу. Глас за Вучића није глас за СНС већ глас за спровођење политике ЛДП-а и глас за Вука Драшковића, Велимира Илића, Александра Вулина, Горана Весића, Сенишу Малог... То је бачен глас. Као што је бачен сваки глас за друге политичке актере који у овом часу понизно на коленима цвиле у чекаоници испред врата СНС-а и моле да се нађу у будућој власти. Ови избори су конкурс за колонијалну управу у странијој колонији која се зове Србија, али и велики народни референдум између ЕУ и Русије, између политике гејбалова и породичне политике, између владавине интереса странаца и богаташа у Србији или владавине домаћег економског интереса и социјалне заштите сиротиње.

Покрет Двери бира Русију, породичну политику и домаћи економски интерес. Увешћемо Министарство за бригу о породици, вратити нормално радно време од 7 до 15 часова, заштитити обесправљену српску жену којој се одузима 35 одсто од плате кад оде на трудничко боловање и која добија отказ кад остане у другом стању у народу коме влада бела куга. Свака самохрана породица - у којој нема нико запослен - мора добити макар једног запосленог члана, а презадужене породице Закон о заштити презадужених породица, који ће им омогућити отпис дугова и поделу терета кризе између државе, банака и самих дужника. То је модерна социјална политика за 21. век - то је породична политика. Зато Двери!

Да ли је сада свима јасно зашто Александар Вучић не сме на директан ТВ дуел са представницима Покрета Двери?

Аутор је носилац изборне листе Покрета Двери

(Данас)